

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÂRE nr. _____

din _____ 2020

Chișinău

**Privind aprobarea Avizului la proiectul de lege
pentru modificarea și completarea unor acte normative**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Prim-ministru

ION CHICU

Contrasemnează:

Ministrul economiei
și infrastructurii

Serghei Railean

Ministrul justiției

Fadei Nagacevschi

Aprobat
prin Hotărârea Guvernului nr. /2020

AVIZ
la proiectul de lege pentru modificarea
și completarea unor acte normative

Guvernul a examinat proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 214 din 3 iunie 2020) de către domnul Vladimir Bolea, deputat în Parlament, și comunică următoarele.

La art. I, amendamentul propus la art. 3 alin. (7) lit. d) din Legea nr. 93/1998 cu privire la patenta de întreprinzător nu este justificat în mod clar și fără echivoc, ceea ce eventual poate duce la aplicarea eronată a normelor propuse, precum și constituie o încălcare a principiului predictibilității normei juridice, consacrat de art. 3 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.

Mai mult, în virtutea stipulărilor Hotărârii Guvernului nr. 141/2019 cu privire la aplicarea echipamentelor de casă și de control la efectuarea decontărilor, în cuprinsul Listei genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control, se regăsește deja referința la „Activitățile desfășurate de titularii patentelor pe baza patentei de întreprinzător”.

La art. II reliefăm că drepturile fundamentale stabilite prin Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor sunt în consonanță cu principiile directe de protecție a consumatorilor, recomandate prin Rezoluția nr. 39/248 /1985 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, menite să asigure un cadru care să poată fi folosit în elaborarea și consolidarea politicii și legislației în domeniu.

Instituirea, la nivel de normă fundamentală, a dreptului consumatorului de neachitare a contravalorii produsului/serviciului în cazul neemiterii sau neînrmânării bonului fiscal sau altui document fiscal eventual ar constitui o practică particulară nejustificată, considerând faptul că nici la nivel comunitar o astfel de practică nu a fost aplicată.

În ceea ce ține de completarea art. 6 din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor cu litera c²) cu norma care prevede acordarea consumatorului a dreptului de a nu achita contravaloarea produsului în cazul neemiterii sau neînrmânării de către vânzător a bonului de casă pe suport de hârtie și/sau în formă electronică sau a altui document fiscal care confirmă faptul cumpărării produsului, evidențiem că această normă nu face distincție dintre genurile de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control de cele care sunt obligate să le aplice.

Astfel, în cazul eventualelor controale din partea organelor cu funcții de control există riscul sancționării repetate pentru activitățile de întreprinzător ce nu

se încadrează în prevederile art. 9 lit. f) și art. 10 lit. f) din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor.

Consecutiv, potrivit prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal al Republicii Moldova nr. 1163/1997 „Contribuabilul este obligat: să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul echipamentelor de casă și de control, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă și de control”.

Concomitent, conform stipulărilor art. 1108 alin. (1) din Codul civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002, „Prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar acesta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit”.

Astfel, bonul de casă sau alt document fiscal este un document care confirmă raporturile contractuale dintre consumator și un vânzător/prestator concret și care conform legislației fiscale reprezintă dovada de achitare a obligațiilor fiscale de către vânzătorul/prestatorul respectiv.

În situația în care vânzătorul nu eliberează bonul de casă, potrivit normelor propuse prin intermediul proiectului, apare o incertitudine privind aplicarea sintagmei „neachitarea contravalorii produsului și/sau a serviciului prestat.” Or, în mod interpretativ se prezumă două opțiuni în cazul când se refuză eliberarea bonului fiscal sau unui alt document fiscal: situația în care consumatorul nu achită cumpărătura și o lasă vânzătorului/prestatorului și alta când produsul îi revine în mod gratuit, dar consumatorul nu-și poate returna fizic banii, ambele situații fiind generatoare de neînțelegeri între vânzător/prestator și consumator.

Referitor la nota informativă, observăm că proiectul menționat are impact direct asupra activității de întreprinzător. Astfel, reieșind din faptul că proiectul stabilește anumite cerințe și obligații noi pentru întreprinzători pe toată durata activității acestora conform art. 13 din Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, se impune necesitatea elaborării analizei impactului de reglementare a activității de întreprinzător. Mai mult, necesitatea unei analize a impactului de reglementare este prevăzută și în art. 25 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative.

Având în vedere cele menționate și ținând cont de varietatea produselor puse la dispoziție pe piață, precum și diversitatea serviciilor prestate, investirea consumatorilor cu dreptul de a nu achita contravaloarea produsului în cazul neemiterii sau neînchinerii de către vânzător a bonului de casă pe suport de hârtie și/sau în formă electronică sau a altui document fiscal care confirmă faptul cumpărării produsului, nu este justificată.

În acest context, Guvernul nu susține inițiativa legislativă în cauză.